

angår sidstnævnte arrangementer, tænker jeg kun på de arrangementer uden indhold, der ellers i øvrigt ikke er lovlige. Derfor er det vigtigt, at udbydere af sådanne arrangementer også inddrages i skattemyndighedernes kontrolarbejde. Det er bl.a. på disse områder vigtigt, at skattemyndighederne har de redskaber, der er brug for, hvis vi skal komme den slags samfundsskadelig virksomhed til livs, som finder sted omkring f.eks. selskabstømninger. Derfor er det nødvendigt for skattevæsenet at kunne indhente oplysninger, der er relevante, også oplysninger, der er edb-baserede.

Forslaget indebærer også, at udenlandske virksomheder, der udfører arbejde her i landet for en dansk virksomhed eller myndighed, skal indberette til den lokale skatteregion, så der er sikkerhed for, at den indkomst, der skal beskattes her i landet, også bliver det.

Ved behandling af komplicerede sager kan det være vanskeligt at få sagerne behandlet inden udløbet af 3-års-fristen. Derfor er det på dette område fornuftigt at foretage den foreslåede udvidelse af 3-års-fristen. Den ændring betyder, at der skabes adgang til i særlige tilfælde at forhøje eller nedsætte skatteansættelsen. Der bliver således ikke adgang til en generel forlængelse af 3-års-fristen, ud over at man anvender selvangivelsesdatoen 1. maj frem for i dag indkomstårets udløb som startdato.

Foreligger der ikke selvangivelse rettidigt, betales et skattetillæg på 200 kr. for hver dag, fristen overskrides.

Socialdemokratiet tilslutter sig de foreslåede ændringer og det fremlagte forslag.

Svend Aage Jensby (V):

Det siges indledningsvis i bemærkningerne til forslaget, at hensigten med det er at styrke administrationen i skattevæsenet, således at det i højere grad sikres, at alle betaler den skat, de skal efter loven – hverken mere eller mindre. Det er Venstre ganske enig i. Vi tror også, at det er tilfældet for langt den største del af befolkningens vedkommende.

Det skinner igennem i bemærkningerne, at det er selskabstømmersagerne, som har været incitamentet bag en del af det, der ligger i lovforslaget, de selskabstømmere, der skammeligt nok ikke for længst er blevet straffet for deres adfærd. Det skyldes bl.a. et for dårligt samarbejde mellem myndighederne.

Venstre vil på enhver måde være med til at lave lovgivning, der kan dæmme op for, at vi får

gentagelser af selskabstømmersituationen, konkursrytteri og lignende.

Men jeg vil også advare imod, at man med udgangspunkt i sådan nogle enkeltsager eller komplekser pludselig laver en voldsomt indgribende lovgivning, som fører til et overvågnings- og kontrolsamfund, altså går i den modsatte grøft og rammer de 99 pct. af befolkningen, som efterlever de gældende skatteregler.

Det, der også bekymrer os med forslaget, er, at der er en del af det, der vil føre til omkostningskrævende og urimelige byrder af kontrolmæssige hensyn. Da er det, man må overveje, om den kontrol og overvågning er tilstrækkeligt indiceret, når den skal ramme så bredt.

Der er jo en masse bestemmelser i forslaget, og jeg kan ikke nå at kommentere dem alle sammen.

Det første, jeg vil sige, er, at vi faktisk er betænkelige ved de mange bemyndigelser, der er i forslaget. Der er, så vidt jeg kan se ved lige at løbe teksten igennem, en 15-16 stykker. Med den nuværende skatteminister behøver man måske ikke at have de store betænkeligheder, men principielt er det jo altså en utrolig kompetence at give en minister, når man på så vigtigt et område, der vedrører hele den skattepligtige del af befolkningen, udstyrer ham med så mange bemyndigelser. Det tager vi afstand fra. Det er jo mærkeligt nok, at vi lige netop i Folketinget har vedtaget, at vi skal godkende dobbeltbeskatningsoverenskomster, som jeg synes er mindre problematiske, og nu giver vi altså fuldstændig los her.

Der er en § 1, stk. 2, der præciserer, at man kan kræve opgørelse af privatforbruget i hovedposter og en kapitalforklaring af hovedaktionærer. Der er jo nogle lignende regler i det bestående regelsæt, men hvorfor bliver det præciseret her? Venstre ønsker ikke, at private, fysiske personer i større omfang, end det sker i dag, pålægges byrder med at opgøre, hvor mange beklædningsgenstande eller malerier der bliver købt. Vi vil ikke være med til – hvis det er det, der ligger i § 1, stk. 2 – at øge pligten for private til at opgøre privatforbruget. Så det støtter vi ikke.

Jeg har nævnt administrative byrder for erhvervslivet. Det gælder § 1, nr. 5, 6, 9 og 16, som vi er betænkelige ved. Det gælder også, at den frist, man giver dem, der berøres af de paragraffer, er for kort.

Vi kan støtte § 1, nr. 7, om indberetning af tilskud m.v.